

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119200613
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Kojšová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119200613.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: L.Ľ. L., B.. XX.XX.XXXX, O. L. D.. S. H., XX-XXX B., L. G., práv. zast.: V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdého 783/4, 010 01 Žilina, IČO: 36 858 820, proti povinnému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, práv. zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422 o vymoženie 15 000 Eur, vedenú súdnym exekútorom Mgr. Ivetou Ailerovou, so sídlom exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, IČO: 44 366 639, pod sp. zn. 402EX 183/2019, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .
- II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 203,25 EUR, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 02.01.2019 domáhal od povinného vymoženiu 15 000 Eur na poklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/18/2016 zo dňa 28.03.2017. Exekučný titul sa stal vykonateľným vo výroku II. dňa 20.04.2017 a vo výroku I. a III. dňa 08.12.2018.
2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 11.03.2019 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ivetu Ailerovú, Exekútorský úrad Levice, so sídlom J. Bottu 21, 934 01 Levice, IČO: 44 366 639, ktorá ju vedie pod sp. zn. 402EX 183/2019.
3. Povinný si upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 13.03.2019 a návrh na zastavenie exekúcie bol z jeho strany podaný dňa 28.03.2019, teda v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote.
4. Povinný vo svojom návrhu uvádza, že Exekučný titul - Rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/18/2016 zo dňa 28.03.2017 ukladá inter alia žalovanému v 1. rade (v Exekúcii v postavení Povinného) a žalovanému v 2. rade - spoločnosti 4PX, s.r.o. so sídlom Sidónie Sakalovej 1310, 014 01 Bytča, IČO: 36 485 586 (žalovaný v 2. rade) povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 15.000,- EUR, a to spoločne a nerozdielne. Vychádzajúc z upovedomenia o začatí exekúcie je zjavné, že exekúcia nie je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinných. Podľa názoru povinného, ak by žalovaný v 2. rade (spoločnosť 4PX, s.r.o., so sídlom Sidónie Sakalovej 1310, 014 01 Bytča, IČO: 36 485 586) kreoval už v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu nerozlučné procesné spoločenstvo s povinným, takéto spoločenstvo účastníkov konania by bolo kauzálne kreované aj vo vedenej exekúcii. Relevanciu uvedenej skutočnosti podľa názoru povinného potvrdzuje aj okolnosť, že vo vedenej exekúcii nebolo zjavne ani len skúmané, či žalovaný v 2. rade (spoločnosť 4PX, s.r.o.) už neplnil oprávnenému od povinného vymáhanú pohľadávku vo vedenej exekúcii. Uvedeným plnením žalovaného v 2. rade (spoločnosť 4PX, s.r.o.) by už v plnenom rozsahu nepochybne zanikla pohľadávka oprávneného vymáhaná vo vedenej exekúcii. Je pritom nepochybné, že výklad ustanovení exekučného poriadku pripúšťa spoločenstvo účastníkov exekučného konania. O to viac by sa takéto spoločenstvo účastníkov konania malo aplikovať v prípade vymáhania pohľadávky z toho istého exekučného titulu, ako

je tomu vo vedenej exekúcii. Vzťah záväzku žalovaného v 2. rade (spoločnosť 4PX, s.r.o.) a povinného je pritom možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami. S uvedeným sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Rozsudku sp. zn. 2 MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2015 pod č. 71 v ktorom uvádza: „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát.“ Povinnému, ktorý ma v zmysle vyššie uvedeného postavenie „ručiteľa“ nie je známa skutočnosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku u žalovaného v 2. rade (4PX, s.r.o.) a teda či oprávnenému vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku vo vedenej exekúcii priamo proti povinnému. Povinný ma za to, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nevyhnutne by mala byť zastavená ako neprípustná. Na základe uvedených skutočností povinný navrhuje exekúciu zastaviť.

5. K návrhu povinného sa vyjadril aj oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Oprávnený uviedol, že povinný sa podaným návrhom domáha zastavenia exekúcie a to z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, teda že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uvedenou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti je podľa povinného okolnosť, že exekúcia je vedená výlučne proti povinnému, napriek tomu, že exekučný titul ukladal povinnosť plniť povinnému a žalovanému 2, a to spoločne a nerozdielne. Povinný ďalej v návrhu namieta, že v exekúcii nebolo skúmané, či žalovaný 2 už uloženú povinnosť náhodou nesplnil, pričom podľa jeho právneho názoru ich vzájomný vzťah možno prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa. Oprávnený k návrhu povinného uvádza, že na základe exekučného titulu ide o také nerozlučné spoločenstvo účastníkov na strane žalovaných, resp. povinných, kedy exekúcia môže byť vedená voči každému z nich samostatne. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný 2 sa v prípade uplatnenia nároku oprávneného ako poškodeného voči povinnému ako poisťovateľovi stal pasívne solidárnym a teda oprávnený má nárok vymáhať plnenie voči povinnému a žalovanému 2 v celom rozsahu priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Podľa § 511 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka pasívna solidarita vzniká v prípade určitej právnej skutočnosti, ktorou môže byť právny predpis, dohoda veriteľa s dlžníkom, prípadne rozhodnutie súdu alebo to vyplýva z povahy plnenia. Pasívna solidarita povinných v tomto prípade vyplýva z povahy plnenia, keď podľa § 4 ods. 2 písm. a) v spojení s § 15 ods. 3 1 veta druhá zákona č. 381/2001 Z. z. má poškodený má právo uplatniť svoj nárok na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) priamo proti poisťovateľovi v tomto prípade povinnému. Je nesporné, že oprávnený si svoj nárok uplatnil voči poisťovateľovi (Povinnému) a svoj nárok preukázal právoplatným Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/18/2016 zo dňa 28.03.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/149/2017 zo dňa 25.09.2018. Z uvedeným názorom korešponduje aj Rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-22/12 a C-277/12 D. G. a spol., v zmysle ktorého má byť náhrada nemajetkovej ujmy krytá povinným poistením motorového vozidla; a teda povinný sa stáva pasívne solidárnym. V predmetnom rozhodnutí súdny dvor dospel k záveru, že ak možno náhradu nemajetkovej ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva, musí byť hradená z povinného zmluvného poistenia. Z tohto rozsudku Súdneho dvora EÚ možno vyvodiť, že zákonné ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla treba vykladať tak, že poistné krytie, na ktoré je povinný ako poisťovateľ povinný podľa citovaného zákonného ustanovenia, sa má vzťahovať aj na nároky oprávnených osôb z ochrany osobnosti na nemajetkovú ujmu, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody. V zmysle vyššie uvedeného je oprávnený toho názoru, že má nárok vymáhať plnenie proti ktorémukoľvek z povinného a Žalovaného 2, ako pasívne legitimovaných povinných, ktorí tvoria vzhľadom na predmet plnenia a osobitný právny predpis nerozlučné spoločenstvo. Teda právne následky pasívnej solidarity spočívajú v tom, že veriteľ, resp. oprávnený je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, resp. povinného, t. j. od jedného, niekoľkých, alebo od všetkých, a dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie. Z uvedeného je teda zrejmé, že oprávnený má priamy nárok vymáhať pohľadávku vo vedenej exekúcii priamo proti povinnému. Oprávnený tiež uvádza, že žalovaný 2, pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie neplnil. Pokiaľ ide argumentáciu povinného v návrhu citovanou časťou rozsudku Najvyššieho súdu SR 2MCdo/9/2013 je potrebné podotknúť, že táto je vytrhnutá z kontextu uvedeného rozhodnutia, ktorý na obdobnosť vzťahu poukazuje v súvislosti plynutým premlčacej doby uplatnenia si nároku na náhradu škody. Predmetné rozhodnutie pritom ani nerieši otázku spoločenstva účastníkov v exekučnom konaní, ale ešte v konaní pred súdom. Oprávnený si v tomto smere ešte dovoľuje povinnému ozrejmiť skutočnosť, že exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) exekučného titulu, teda nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom.

Vzhľadom na uvedené má oprávnený za to, že v predmetnom exekučnom konaní nenastali skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu. Vo všeobecnosti oprávnený považuje návrh povinného za nedôvodný a účelový, ktorého cieľom je len odďaľovanie výkonu právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je primerané finančné zadosťučinenie pre syna a brata dvoch obetí dopravnej nehody. Takýto postup pritom nie je v prípade povinného ojedinelý, avšak aj v obdobných prípadoch súdy rozhodli v prospech oprávnených. (napr. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoE/75/2018, zo dňa 26.09.2018, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8CoE/46/2017 zo dňa 27.09.2017). Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Podľa povereného súdneho exekútora vzhľadom k tomu, že nie je účastníkom konania v základnom (nachádzacom) konaní, neprináleží sa mu vyjadrovať k dôvodom povinného, na základe ktorých žiada zastavenie exekúcie, už vôbec nie vyjadrovať sa k rozhodnutiu okresného súdu, ktorý exekučný titul vydal, nakoľko toto patrí výlučne do rozhodovacej činnosti súdov.

7. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 75 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

14. Podľa § 77 ods. 1 a ods. 2 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných. Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmieru je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

15. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

16. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinnej uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.

17. Vo vzťahu k tvrdeniam povinného, že vo vedenej exekúcii nebolo zjavne skúmané, či žalovaný 2) už neplnil oprávnenému od povinného vymáhanú pohľadávku vo vedenej exekúcii, je potrebné uviesť, že

v zmysle § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, je do vydania poverenia na vykonanie exekúcie účastníkom konania len oprávnený. Súd preto v štádiu pred vydaním poverenia v rámci preskúmania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, vychádza primárne len z tvrdení oprávneného, ktorý v návrhu na vykonanie exekúcie vyhlásil, že nárok podľa exekučného titulu povinný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie dobrovoľne nesplnil celkom, na podklade exekučného titulu ohľadne toho istého nároku iné exekučné konania alebo obdobné vykonávacie konanie nie je vedené a taktiež uviedol, že je oprávnený vyžadovať splnenie vymáhaného nároku zároveň od iných osôb. Súd zároveň dodáva, že nie je zákonnou povinnosťou exekučného súdu skúmať, či došlo k plneniu od jedného z dlžníkov, nakoľko takýmto konaním by mohlo dôjsť k zmareniu exekučného konania, kedy by sa povinný mohol dozvedieť o prebiehajúcom exekučnom konaní pred vydaním poverenia.

18. K tvrdeniam povinného o potrebe procesného spoločenstva na strane povinných súd uvádza, že exekučný titul, ako výsledok pôsobenia noriem procesného práva nemôže kreovať nerozlučné procesné spoločenstvo, pokiaľ nevyplyva z hmotnoprávných právnych noriem. Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/203/2005 uviedol, že „žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému“. V základnom konaní (v ktorom bol vydaný exekučný titul) nešlo o nerozlučné procesné spoločenstvo, pričom nerozlučné procesné spoločenstvo nenastáva ani v prípade vzťahu dlžníka a ručiteľa. Exekúcia tak nemusí byť vedená voči oboj žalovaným tak, ako sú uvedení v exekučnom titule (v základnom konaní), keďže nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo (a nešlo o neho ani v základnom konaní). Povinnosť povinného plniť vyplýva pre neho priamo z exekučného titulu a nie je viazaná na predchádzajúce neúspešné vymáhanie plnenia od iného subjektu (žalovaného v 2.rade v základnom konaní). Tvrdenie povinného, že má postavenie „ručiteľa“, nie je pravdivé, keď súd v základnom konaní zaviazal na plnenie tak povinného (v základnom konaní žalovaného v 1.rade), ako aj žalovaného v 2.rade, a to bez akejkoľvek väzby na predchádzajúce vymáhanie plnenia od žalovaného v 2.rade. Tvrdenia povinného, že mu nie je známa skutočnosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku u žalovaného v 2.rade, sú tak bez právneho významu, keďže oprávnenému vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku proti povinnému už priamo exekučným titulom, ktorý neviaže plnenie povinného (v základnom konaní žalovaného v 1.rade) na predchádzajúce neúspešné plnenie žalovaného v 2.rade zo základného konania. Pokiaľ má povinný za to, že dlh vymáhaný v exekúcii už bol splnený (žalovaným v 2.rade), je povinnosťou povinného túto skutočnosť tvrdiť a preukázať, nakoľko aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/83/2002, cit.: „Dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení (§ 559 až § 587 OZ) zaťažuje v exekučnom konaní povinného“.

19. Súd taktiež uvádza, že v danom prípade sa jedná o solidárny (spoločný) záväzok resp. pasívnu solidaritu, ktorej podstata spočíva v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi tak, že veriteľ je oprávnený požadovať splnenie od všetkých dlžníkov alebo od ktoréhokoľvek z nich, pričom plnením jedného dlžníka zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatným dlžníkom.

20. Pri solidárnych záväzkoch má veriteľ totiž samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému, alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne alebo postupne. Splnenie záväzku však jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov. Rovnaké účinky ako poskytnutie plnenia veriteľovi má i zánik záväzku spôsobom, ktorý splnenie nahradzuje, t. j. započítanie a uloženie do úradnej úschovy. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 7. 2010, sp. zn. 3 Obo 63/2009)

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

29. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

30. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

31. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 203,25 Eur, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby vo výške 160,17 Eur, jedného režijného paušálu za rok 2018 vo výške 9,21 Eur a 20 % DPH.

32. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania vo výške 203,25 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.